

regne enhver Bestadigelse, som Arbejds Udførelse kan medføre, idet Staden først noie kan bedømmes efter Udførelsen, medens Landvæsencommissjonen forud kan træffe Bestemmelse om, af hvem den endelige Taxation af Staden skal skee, og navnlig om dertil skal indmeldes vilige Mænd af Retten, eller om dertil af Commissjonen udnævnte Mænd kunne anvendes. Den Landvæsencommissjonen saaledes givne Myndighed er nærmere bestemt i Udkastets §§ 11 og 12, hvorefter disse have at afgjøre, inden hvilken Tid Anlægget skal være fuldført, om Arbejdet og dets Vedligeholdelse skal skee ved Jordens Eier eller ved den, til hvis Nytte det væsentligst udføres; ligesom ogsaa om og da hvilken Erstatning der tilkommer dem, igjennem hvis Jord Afledningen finder Sted. Ved Fastsættelsen af denne bliver at tage fornødent Hensyn til, om den Bedkommende ikke selv maatte have Gavn af et saadant Anlæg igjennem hans Jord; men naar han ikke samtidigt vil affvøe denne, bør Erstatningen formeentlig ikke nedsættes, fordi Anlægget kan medføre Fordeel for ham, om han engang i Tiden senere maatte bestemme sig dertil. Vil nogen benytte sig af en Andens tidligere Anlæg, indeholdes derom det Fornødne i § 11, hvorefter Landvæsencommissjonen har at afgjøre, hvorvidt og under hvilke Betingelser saadan Afbenyttelse kan skee, navnlig om og da hvilken Erstatning derfor skal ydes.

Til § 13.

Skjøndt det i Almindelighed ikke ansees tilraadeligt ved Regjeringsforanstaltninger, Love o. s. v. at gribe ind i Afsvningens Fremgang, har man dog troet, at der undtagelsesviis mere umiddelbart kunde virkes til denne Sags Fremme, naar flere Lodseiere forene sig om at lade deres ved hinanden liggende Jorder affvøe. Det vil nemlig undertiden være Tilfældet, at det vil være vanskeligt for den enkelte Jordbruger at gennemføre Afsvningen for sine Jorder uden i Forbindelse med Andres hosliggende Jorder, og det bliver da ønskeligt, at den foretages af flere Jordbrugere i Forening.

For at fremme en saadan Forening har man troet at burde komme disse Jordbrugere til Hjælp forsaavidt gjorligt, ved paa det Of-

fentliges Bekostning at lade lægge en Plan til hele Arbejds fuldstændige Udførelse ved en i disse Forhold kyndig Mand. Det kunde være et Spørgsmaal, om denne Regjeringens Assistance burde gjøres afhængig af det Areal, som er Gjenstand for Afsvningen, eller af det Antal Jordbrugere, som ville affvøe, men man har foreløbig troet at burde foretrække det sidste Alternativ, efter som den mindre Fordele kan være ligesaa interesseret deri som den større. Endeligt er det anseet rettest at stille som Betingelse, at Amtsraadet eller Kjøbstadens Communalbestyrelse efter Stedets Under søgelse finder Anlægget hensigtsmæssigt.

Til § 14.

Denne § er affattet saaledes, som den blev vedtaget af Landstthinget.

Til § 15.

Ved denne § er det gjort muligt for den Enkelte at faae et af de større eller et af de mindre under offentlig Tilsyn satte Blandløb forandret og fordybet eller udvidet; men foruden at han i Almindelighed selv maa betale de derved foranledigede Omkostninger, er det anseet rettest at betinge denne Mulighed af, at han, hvad de større Blandløb angaaer, ved Landvæsencommissjonens Kjendelse og, hvad de mindre under offentlig Tilsyn satte Blandløb angaaer, ved Synsmændenes Kjendelse beviser, at den tilstgittede Fordybning og Udvidelse kan udføres uden Nogens Skade. Den Bestemmelse, at Omkostningerne, hvor Andre ogsaa have Nytte af sliq Foranstaltning, kunne fordres fordeelte efter Commissjonens eller Synsmændenes Skjøn mellem dem, der have Nyttens deraf, er grundet i naturlig Billighed.

Til § 16.

Medens det ved de af Amtet overtagne større Blandløb er i § 4 bestemt, at alle Arbejder skulle udføres efter Licitation eller Accord, formener Ministeriet, at det vil være tilstrækkeligt med Hensyn til de øvrige saavel større som mindre Blandløb, at der indrømmes Enhver, der skal tage Deel i noget Naturalarbejde i Anledning af disse Blandløb, Ret til at forlange, at det hele Arbejde skal udføres